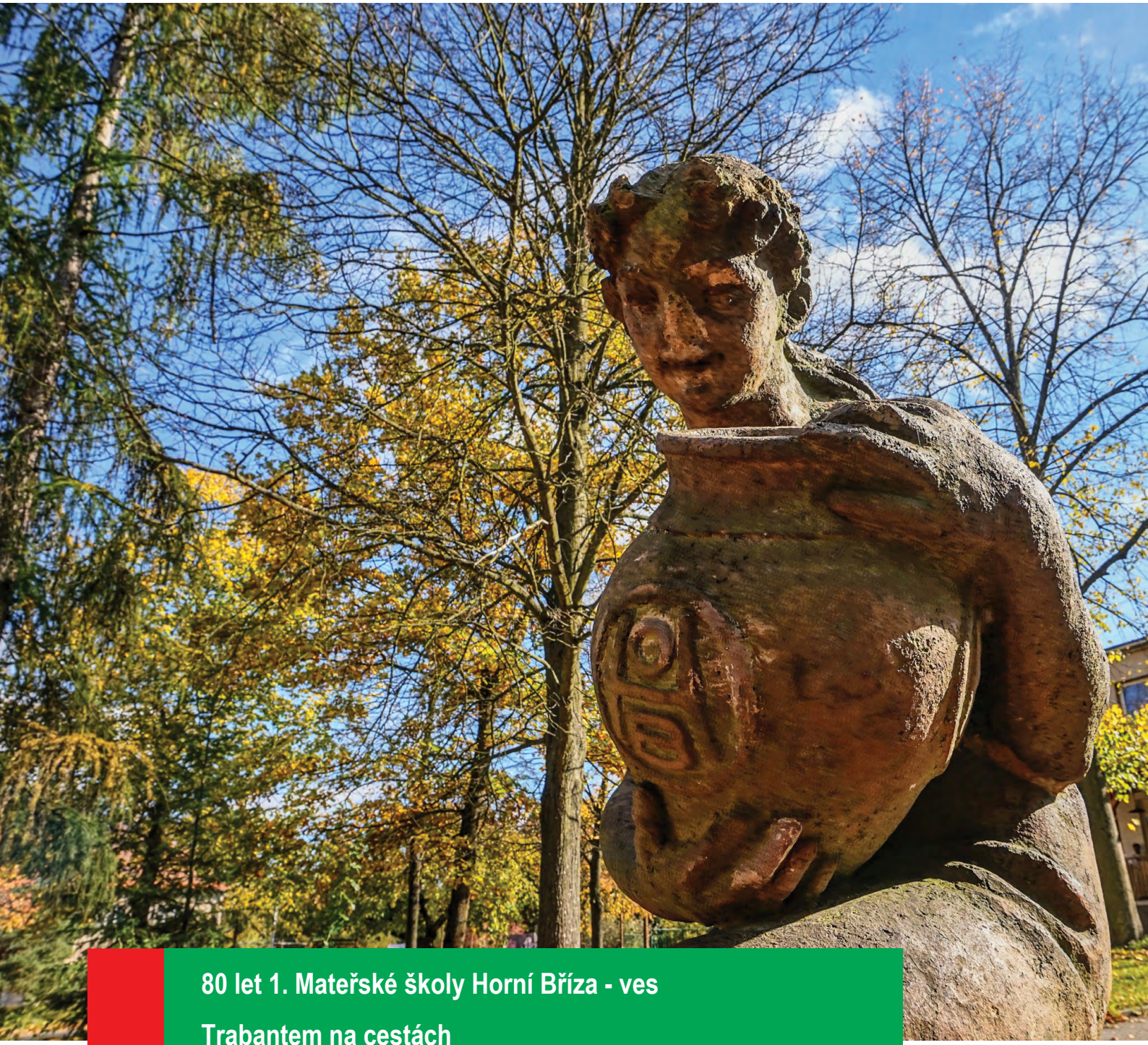
HORNOBŘÍZSKÝ ZPRAVODAJ

80 let 1. Mateřské školy Horní Bříza - ves

Trabantem na cestách

Spolky v době covidu

Zpravodaj města Horní Bříza

číslo 2/2020

Obsah čísla

Zprávy z radnice	
Úvodní slovo starosty města Horní Bříza	3
Zápisky Městské policie Horní Bříza	4
Přehled nadcházejících akcí města Horní Bříza	4
Ohlédnutí za společenskými akcemi	5
Vzdělávací instituce	
80 let 1. Mateřské školy Horní Bříza - ves	6
Jak se žije ve 2. Mateřské škole	8
Normální bude i nenormální	9
Koronavirus pohledem žáka	9
Bioodpad	10
Poděkování za dodávky roušek - rouškovník	10
Spolková a zájmová činnost, kultura a sporty	
Letní hudební soustředění 2020	11
Vzpomínka na Jaryka Langa	11
Osada za časů covidu	11
HB Photo Club, z.s. v době C-19	11
T.J. Sokol Horní Bříza	13
Hokejbalový oddíl SK Horní Bříza	14
Pozvánka FS Úsměv	14
Letní stanový tábor 2020	15
Pionýr skupina Horní Bříza vás zve	15
Články, rozhovory, reportáže	
Trabantem na cestách	16
Úspěšný ultramaratonec Konstantin Wiesner	18
Akční předplatné jízdného v Plzeňském kraji	20
Komunitní plánování podpoří rozvoj sociálních služeb na severním Plzeňsku	20
Historie budovy 1. Mateřské školy Horní Bříza, Tř. 1. máje 56	21
Různé	
Informace pro autory	23

Slovo šéfredaktora

Vážení čtenáři,

nacházíme se ve velmi složité době. Chtěl bych tímto omluvit absenci červnového čísla, které jsme zrušili, kvůli stále trvající pandemii. Nyní přicházíme s podzimním číslem a situace se opět začíná zhoršovat. Je ale pro nás důležité, abychom vás informovali o novinkách a zajímavostech v našem městě. Pevně věřím, že vás v tomto čísle příspěvky zaujmou.

Přeji všem čtenářům především pevné zdraví a klidné toto hektické období. Mám rád citát irského spisovatele Lewise, který se, aspoň dle mého názoru, hodí k současné době: „Před námi jsou lepší věci než ty, které zůstaly za námi.“

Snažme se takto pozitivně uvažovat.

Václav Jícha

šéfredaktor

foto: Robert Trnka

Hornobřízský zpravodaj: č. 02/2020, registrování MKČR E 12283. Náklad 700 výtisků. Vychází pravidelně, k dostání na odběrných distribučních místech. Toto číslo vychází 15. 10. 2020. Fotografie: není-li uvedeno jinak, archiv autorů a archiv redakce. Šéfredaktor – Václav Jícha. Grafická úprava – Michal Nágr, Robert Trnka. Kontakt na redakci: zpravodaj@hornibriza.cz Fotografie na titulní stránce: R. Trnka. Za obsah příspěvků odpovídají jejich autoři.

Úvodní slovo starosty města Horní Bříza

Vážení spoluobčané,

máme za sebou náročné jarní období, které provázela opatření s ohledem na COVID-19. Toto období se nám podařilo zvládnout nejen díky respektování příslušných opatření. Vy všichni obyvatelé Horní Břízy jste prokázali notnou dávku trpělivosti, ukázněnosti a solidarity. Moc si vážím Vaší pomoci a podpory. Velice děkuji všem, kteří přes své každodenní povinnosti a starosti šili roušky, pomáhali s nákupy, doučovali děti a pomáhali seniorům. Věřím, že společně opět překonáme další vlnu této nemoci.

Chci vás informovat o dokončených i probíhajících záměrech a investicích města. Dne 6. 6. 2020 bylo slavnostně otevřeno nově zrekonstruované multifunkční hřiště, které v dopoledních hodinách mohou využívat žáci MZŠ Horní Bříza, děti z mateřských škol i senioři z blízkého DOZP. V odpoledních hodinách je hřiště k dispozici široké veřejnosti. Na hřišti je možné hrát: tenis, volejbal, házenou, basketbal, nohejbal, vybíjenou, ringo a další. Hřiště bylo spolufinancováno Plzeňským krajem.

Na hřbitově probíhá oprava válečného hrobu z 2. světové války, kde je pohřbeno 35 obětí pochodu smrti z Flosenburku. Rekonstrukcí chceme udržet důstojnost tohoto pietního místa k upomínce na oběti. Na hřbitově bylo také vybudováno nové kolumbárium, kde je možné si pronajmout schránku pro uložení urny.

Dlouhodobé problémy s poruchami a kvalitou pitné vody v Tovární ulici vyřešila závěrečná etapa výměny hlavního vodovodního řadu, která proběhla v červnu. V červenci prošla rekonstrukcí vozovka a část chodníku v Lesní ulici. Byla také zahájena první etapa rekonstrukce Kulturního domu „Klub“, která spočívá v sanaci základů a prostor suterénu. Tato stavební úprava vyřeší problémy s vlhkostí zdiva, opadáváním omítek a průsaku dešťových srážek do suterénních místností, skladů a technického zázemí. Součástí projektu je i výměna elektroinstalace a kanalizace.

Fotbalovým zápasem mezi SK Horní Bříza a FK Hvězda Cheb byla do provozu 11. 7. 2020 slavnostně uvedena i nová travnatá plocha fotbalového hřiště.

Dne 25. července město Horní Bříza ve spolupráci s panem Lubošem Zímou pořádalo u příležitosti oslav 840 let od založení obce setkání rodáků, pamětníků a přátel Horní Břízy. Součástí oslav bylo odhalení objektu ve Staré vsi s názvem „Historie domova“, autorem díla je pan Luboš Zíma.

V obou mateřských školách proběhlo dne 28. 8. 2020 slavnostní předání funkcí ředitelek. Velice děkuji paní Jarmile Vodičkové a paní Janě Šmídlové za dlouholeté vedení a práci při vzdělávání dětí v mateřských školách našeho města. Do funkce ředitelky 2. Mateřské školy Horní Bříza byla Radou města na základě konkurzního řízení jmenována Bc. Lucie Školová. Funkcí ředitelky 1. Mateřské školy Horní Bříza byla Radou města pověřena paní Jitka Čepcová. Oběma velice gratuluji a přeji hodně úspěchů.

Jako každoročně probíhá sečení trávy a okrasných keřů na veřejných prostranstvích města, které jsou rozděleny do několika ucelených celků a jsou dle časového harmonogramu sečeny vždy s ohledem na aktuální počasí. Četnost sečení je: travní porost 4x ročně, okrasné keře 3x ročně, zahrada školy a školek je dle potřeby. Na vytipovaných lokalitách je vyset luční porost, který je sečen 1x ročně. Kácení dřevin je prováděno ve vegetačním klidu od listopadu až do března.

Díky spolupráci se servisní organizací města pro oblast informačních technologií – společností 4networks s.r.o. se podařilo získat dotaci pro realizaci sítě WIFIEU v Horní Bříze, která od 14. 8. 2020 poskytuje bezplatné připojení k internetu v pěti lokalitách: před Radnicí, před budovou staré školy a hřiště u Sokolovny, parkoviště u Lékařského domu a nákupního centra, lanové centrum a sportovní fotbalový areál, park před KD Klub. Cílem projektu sítě WIFIEU je dostat zejména mladou generaci od domácích WIFI připojení k sociálním sítím ven na vzduch.

V průběhu září začne rekonstrukce zázemí sportovního fotbalového areálu. Bude vybudována nová hlasatelna a zázemí videorozhodčího. V Tovární ulici proběhne oprava povrchu chodníku před „Mistráky“ a oprava střechy na bytovém domu č. p. 85. Další práce proběhnou na povrchu chodníku v ulici Lipová a také chodník ve vnitrobloku Komenského ulice, kde bude vybudována odstavná plocha u dětského hřiště s pyramidou. Tyto naplánované akce mají být ukončeny do konce listopadu.

Již během září proběhne otevření nově zrekonstruovaných prostor suterénu Lékařského domu. Zde vzniklo komunitní centrum, které bude poskytovat zázemí pro spolkovou činnost, ale i pro setkávání dalších zájemců (např. maminek s dětmi, seniorů…). Zázemí pro schůze, přednášky, setkávání při ručních či dílenských činnostech poskytují tři velké vybavené místnosti, kuchyňka, vlastní sociální zařízení a bezbariérový přístup. Po otevření centra bude možná jeho rezervace.

Přeji Vám příjemné podzimní dny, především hodně zdraví, štěstí a optimismu

David Kapr, starosta

Zápisky Městské policie Horní Bříza

Dne 5. 9. převoz silně podnapilého muže, spícího na vozovce, na protialkoholní záchytnou stanici (PAZS).

Dne 5. 9. skupina osob pod vlivem alkoholu fyzicky napadla řidiče autobusu a následně z místa události uprchla. Strážníci tyto osoby vypátrali a předali Policii ČR.

Dne 4. 9. strážníci poskytovali pomoc u nemohoucí starší ženy, která byla zamčená v bytě.

Dne 31. 8. bylo hlídce MP předáno pětileté dítě, které se ztratilo v Horní Bříze. Po chvíli bylo vypátráno jeho bydliště a předáno rodičům.

Dne 11. 8. musela být převezena na PAZS silně podnapilá žena, která byla agresivní vůči svému okolí.

Dne 3. 8. bylo oznámeno obsluhou místní restaurace, že došlo k odcizení několika desítek nanuků. Strážníci pachatele dle osobní a místní znalosti vypátrali na ubytovně.

Dne 22. 7. zastavila hlídka jedoucí vozidlo bez registrační značky. Po kontrole bylo zjištěno, že řidič nikdy nevlastnil řidičské oprávnění.

Dne 11. 7. se hlídka vydala za rychle jedoucím vozidlem. Po jeho zastavení a provedení dechové zkoušky u řidiče bylo zjištěno, že řídil pod vlivem alkoholu. Naměřená hodnota činila více jak půl promile alkoholu v dechu. Tohoto řidiče tentýž den překonala mladá řidička, a to výkonem přes jeden a půl promile alkoholu v dechu.

Dne 6. 7. byl zadržen muž, který se vydával v Horní Bříze za strážníka Městské policie Praha, jeho jednání bylo předáno do správního řízení.

Dne 6. 7. hlídka provedla zákrok na jedné z místních ubytoven, kde byl napaden mladší muž osazenstvem této ubytovny. Na místě zasahovala rovněž rychlá záchranná služba.

Dne 4. 7. řešila hlídka rodinné rozepře mezi příbuznými.

Dne 29. 6. přijala MP oznámení ohledně domácího násilí. Po příjezdu hlídky se údajný pachatel na místě již nenacházel. Později tato osoba byla zadržena a kontrolou totožnosti bylo zjištěno, že je v pátrání pro Policii ČR.

Z činnosti MP:

V současné době se strážníci zaměřují na zvýšenou kontrolu v prostoru studánky ul. Na Návsi, kde se zdržují podnapilé osoby a znečišťují okolní prostranství.

Strážníci se podíleli na vypátrání osob, podezřelých z krádeží zahradní techniky na území města.

Dne 29. 6. zadržen řidič, který mařil soudní rozhodnutí tím, že jezdil s vysloveným zákazem řízení motorových vozidel.

Dne 6. 6. bylo MP oznámeno podezření na další případ domácího násilí. Hlídka předala věc k dalšímu šetření Policii ČR.

Dne 30. 5. byl v sousední obci na základě veřejnoprávní smlouvy na činnost MP zadržen podnapilý řidič, který nadýchal 0,5 promile alkoholu.

Dne 27. 4. přijala hlídka oznámení o nálezu ručního granátu, který se měl nacházet na jedné z místních ubytoven. Obsluha ubytovny granát vynesla ven, kde ho strážníci zajistili a přivolali na místo pyrotechnickou službu.

Dne 23. 4. se podařilo vypátrat odcizené jízdní kolo, které bylo předáno majiteli.

Dne 7. 4. byla zadržena strážníky hledaná osoba, která se skrývala v Horní Bříze.

Dne 28. 3. byly ve spolupráci s Policií ČR zadrženy osoby, které úmyslně poškozovaly motorová vozidla.

Dne 17. 3. došlo k odcizení elektrokola v hodnotě 80 000,-. Společnými silami s Policií ČR bylo po pár dnech kolo nalezeno a vráceno majitelce.

Dne 13. 3. strážníci zastavili motorové vozidlo, jehož řidič nevlastnil řidičské oprávnění a nadýchal přes dvě promile alkoholu.

Dne 11. 3. strážníci opakovaně řešili rušení nočního klidu v ulici Sídlištní.

Dne 9. 3. Zadržela hlídka další osobu v pátrání na čerpací benzínové stanici.

Dne 5. 3. účast na pátrání po pohřešované osobě.

Dne 24. 2. MP přijala oznámení ohledně posprejování fasády a nákladního vozidla. Věc byla předána Policii ČR k dalšímu šetření.

Dne 22. 2. hlídka zasahovala u rvačky šesti osob u místní restaurace.

Přehled nadcházejících akcí města Horní Bříza

neděle 29. 11. od 17:00 – Rozsvícení vánočního stromu

čtvrtek 31. 12. od 18:00 – Silvestrovský ohňostroj (ohňostroj v závěru programu od 19:00)

Změny programu vyhrazeny. Akce organizuje Kulturní a sportovní komise města Horní Bříza.

Ohlédnutí za společenskými akcemi

Tenisový turnaj otevřel nové multifunkční sportoviště

Občané města Horní Bříza mohou od června využívat nové multifunkční sportoviště, které nahradilo tenisové kurty u místní hasičské zbrojnice. Kromě tenisu je na něm možné hrát třeba i nohejbal, kopanou nebo košíkovou. Nové hřiště vybudovalo město Horní Bříza za bezmála 3 miliony Kč, přičemž 2 miliony přispěl Plzeňský kraj. Hřiště je otevřeno od dubna do října, rezervaci můžete provést u správce p. Bartoše na tel.: 727 820 888.

Hřiště bylo za přítomnosti zástupců města Horní Bříza a příchozích občanů otevřeno 6. června 2020 po symbolickém přestřižení pásky tenisovým turnajem o putovní pohár města. I přes nepříznivé počasí (déšť a teplotu okolo 10 °C) se turnaje zúčastnili čtyři odvážní hráči, kteří si hru užili a vše zvládli bez zranění. Pohár pro vítěze vybojoval Lukáš Růžek, na druhém místě se umístil Václav Růžek, bronzovou příčku obsadil Vlasta Kožíšek a čtvrté místo vybojoval Lukáš Pašek. Gratulujeme, děkujeme všem za účast a těšíme na další turnaj.

Diskotéka na kolečkových bruslích

V neděli 21. června 2020 jste byli zváni na tradiční diskotéku na kolečkových bruslích, obnovenou v loňském roce. Na hokejbalovém hřišti čekalo pro příchozí několik sportovních disciplín, za jejichž splnění si odnesli sladkou odměnu. I přes ranní deštík se odpolední počasí krásně vyvedlo a všichni si užili sportovní odpoledne s muzikou. V závěru všichni sundali brusle a zahráli si mezi sebou přátelský hokejbalový zápas.

Oslavy 840 let obce a odhalení „Historie domova“

V sobotu 25. července 2020 se v Horní Bříze konala první větší akce od březnového útlumu společenského života. Ve staré vsi jsme oslavili 840 let Horní Břízy, kde vystoupilo duo Anička Volínová a Václav Žákovec, mužské pěvecké sdružení Kozel z Kozojed, kapela Jen Tak z Koryt a Haltravan z Klenčí pod Čerchovem. Program, kterým provázel p. Stanislav Jurík, byl korunován odhalením otočné pískovcové sochy nazvané „Historie domova“, kterou zdobí šest reliéfů odkazujících na nejdůležitější symboly města a milníky jeho historie. Sochu vytvořil a městu daroval sochař p. Luboš Zíma, který se významně podílel i na organizaci celé akce. Za obojí mu patří velký dík.

Zpívaná s Poutníky

V pátek 7. srpna 2020 jsme zahájili již 8. ročník hornobřízské zpívané. Prvně jsme mohli přivítat celorepublikově známou kapelu - bluegrass and country band POUTNÍCI, se kterou jsme oslavili 50 let na scéně. Kapela přijela v aktuálním složení vedeném panem kapelníkem Jiřím Polou, členové jsou Jakub Bílý, Jan Máca a stálý host Peter Mečiar. Na rekordní počet diváků čekaly čtyři 40minutové série a mezi nimi 3 přestávky k občerstvení a prohození slov i s členy kapely. Byl to moc krásný a povedený večer, kapela byla nadšená skvělými diváky, kteří po každé písni děkovali bouřlivým potleskem. Za občerstvení děkujeme místní Tělocvičné jednotě Sokol Horní Bříza.

Zpívaná s Primáty

V pátek 4. září 2020 jsme přivítali na hřišti u sokolovny hornobřízskou country kapelu PRIMÁTI vedenou panem kapelníkem Mírou Langem. Tato šestičlenná kapela vystupuje každoročně v Horní Bříze, tradičně na zpívané, které jsme začali organizovat již v roce 2012, ale i na jiných místních akcích, např. „Ahoj, prázdniny“. O úvodní slovo se postaral zastupitel města Horní Bříza pan Ladislav Čech, který vzpomněl na zesnulého pana Jaryka Langa a celou zpívanou mu se svolením jeho synů, členů kapely, věnoval. Pan Lang se před více jak 61 lety stal zakládajícím členem Folklórního souboru Úsměv, a tak na něho budeme vždy vzpomínat nejen při pohledu na jeho překrásné kresby pro zmíněný soubor. Večer prostoupený vzpomínkami byl velmi příjemný a to i zásluhou vydařeného počasí. Děkujeme všem, kteří přišli a vytvořili tak úžasnou atmosféru. Díky také patří místní Tělocvičné jednotě Sokol Horní Bříza za zajištění občerstvení, výtěžek bude věnován na opravu budovy.

Festival dechovek v KD Klub Horní Bříza pokračuje

Po delší pauze způsobené pandemií koronaviru jsme opět spustili festival orchestrů v Horní Bříze. Dle plánu přijela v sobotu 5. září známá kapela Malá muzika Nauše Pepíka, která potěšila skromné publikum v sále kulturního domu. Skromné však bylo publikum jen co do počtu, protože dokázalo vytvořit atmosféru jako při plně obsazeném sále. Těšíme se na další setkání při skvělé muzice.

text: Petr Koza a Ladislav Čech
foto: V. Šaroch, J. Fiala, kulturní a sportovní komise města

80 let 1. Mateřské školy Horní Bříza - ves

V loňském zářijovém vydání Zpravodaje jsem v rozhovoru slíbila, že letos bude příležitost ohlédnout se zpět a zmínit se o mých předchůdkyních, ale také o tom, jak v Horní Bříze vznikla mateřská škola. Je to právě 80 let, kdy hornobřízské maminky projevily zájem o zřízení mateřské školy pro jejich děti.

Z archivu MŠ

Výnosem školské rady ze dne 10. 1. 1940 č. 13568 bylo povoleno zřídit mateřskou školu při Masarykově škole v Horní Bříze. Mateřská škola byla umístěna v suterénu obecné školy, bylo zapsáno 41 dětí. Učitelkou byla ustanovena Anna Halbichová, která do Horní Břízy přestoupila z mateřské školy ve Stříbře. Mateřská škola doplňovala rodinnou výchovu. Školku pravidelně navštěvoval i lékař. V roce 1947 bylo zapsáno 50 dětí a správa školy požádala o otevření 2. oddělení mateřské školy, na které byla od 15. 11. 1947 jmenována učitelka Zdenka Zusková. 2. oddělení bylo prozatímně umístěno ve 2. třídě obecné školy v 1. poschodí.

Po skončení 2. světové války byl v roce 1948 vydán „Zákon o jednotné škole“ a docházelo k rozvoji mateřských škol a jeslí. To zařadilo předškolní vzdělání do vzdělávacích institucí, avšak prozatím byla MŠ nepovinná. Školní rok 1947/48 byl ukončen se 60 dětmi.

Od září 1948 bylo 2. oddělení z Masarykovy ZŠ pro nedostatek místa vystěhováno. Bylo od 15. 9. 1948 umístěno v budově nové radnice. Od 3. listopadu 1948 bylo započato vaření přesnídávek pro děti. Také se dětem podával vitamín C a rybí tuk. Ve školce probíhalo i očkování proti tuberkulóze. Děti se svými učitelkami se zúčastňovaly všech oslav v Horní Bříze, na které si vždy připravily vystoupení. Velké besídky dětí se konaly v hostinci U Benešů. Děti předváděly ukázky z tělesné výchovy, národní písničky, dramatizace pohádek, sborové i sólové výstupy.

Od 1. května 1951 bylo 2. oddělení přesunuto do vily na továrně (dnešní rehabilitační středisko) a 1. oddělení do nynější budovy mateřské školy. Ředitelkou byla Anna Eisenreichová. V dalším roce docházelo k velkým úpravám okolí budovy, bylo vzorně upraveno a ohraženo. Rodiče s radostí přicházeli pomáhat, obstarali květiny, upravovali okolí, obstarali drátěné pletivo. Do školky chodilo 38 dětí, z toho do celodenní péče 17 dětí. Ředitelka pracovala s dětmi od 7,00 do 12,30. Od 9,00 do 17,00 pěstounka, která se v dopoledních hodinách starala především o děti dvouleté a ředitelka vykonávala zaměstnání s dětmi staršími. Během dalších let děti přibývaly, rozvíjela se spolupráce s rodiči i s patronem školy - Kaolinovými závody.

V únoru 1960 byl přidělen panu učiteli Mikolandovi (který bydlel v bytě této budovy) jiný byt, a tak se uvolnily další dvě místnosti v budově mateřské školy. K budově byla přidělena i zahrada, na které se od dubna prováděly úpravy, aby byla vhodná pro celodenní zajímavý pobyt dětí venku. V roce 1961 - 62 navštěvovalo školku 56 dětí. Staraly se o ně 3 učitelky a ředitelka.

Od roku 1965 vzrůstala kvalita předškolního vzdělávání (rozvoj estetické a dramatické výchovy), vychází řada publikací, které pomáhají učitelkám.

Od 1. srpna 1968 nastoupila do funkce nově jmenovaná ředitelka Jindřiška Fenclová po odchodu paní Eisenreichové do důchodu a nastupuje nová učitelka Alenka Balvínová, která zanedlouho vystřídala v ředitelské funkci paní Fenclovou, po dobu její mateřské dovolené, po které se opět paní Fenclová do funkce vrátila. Školka se neustále modernizovala.

Od roku 1978 se stala ředitelkou paní Jarmila Staníčková. V té době už bylo zapsáno do školky 82 dětí, o které se společně s ředitelkou staralo 5 učitelek. Stále pokračovala přínosná spolupráce s patronátním závodem. Do školky dochází na prohlídky dětský i zubní lékař. S přibývajícími dětmi bylo třeba umístit od roku 1979 jednu třídu do budovy Sokolovny. V roce 1983 se obec rozhodla, že budova mateřské školy bude přestavěna. Začal se připravovat projekt. V roce 1985 se začalo s přístavbou a v roce 1988 mohl být zahájen školní rok se všemi třemi třídami v nové budově mateřské školy.

Přichází rok 1989 a změny ve školství. Klade se velký důraz na rozvíjení osobnosti dětí především hrou. Předškolní vzdělávání napomáhá vyrovnávat i nerovnoměrnosti vývoje dětí před vstupem do základního vzdělávání a poskytuje speciálně pedagogickou péči dětem se speciálními vzdělávacími potřebami.

Počet dětí ve školce roste, a tak nastává další etapa, kdy

vycházejí vstříc zástupci města, a v roce 1995 je zřízeno odloučené pracoviště se dvěma menšími třídami nad hasičskou zbrojnicí pro děti 4 - 5leté. Jak vidíte, je tu další výročí naší školky - odloučené pracoviště funguje už 25 let. V červnu 1996 vyjíždí poprvé tyto děti na týdenní pobyt do školy v přírodě do Orlovic, o týden později je střídá druhá skupina dětí 5 - 6letých.

V roce 2000 se dvě třídy spojily v jednu - třídu smíšenou s 25 dětmi a v budově MŠ je od 1. 9. 2000 zřízena speciální třída pro děti, které potřebují větší individuální přístup hlavně v rozvíjení řečových dovedností. Učitelky v této třídě úzce spolupracují s promovanou logopedkou.

V roce 2002 odchází paní Staníčková do důchodu a novou ředitelkou je jmenována paní Mgr. Zděnka Polívková. V této době dochází k právním úpravám, kdy od května 2003 se mateřská škola stává právním subjektem - příspěvkovou organizací, zřizovatelem je město Horní Bříza. Škola má 4 třídy s 88 dětmi.

V budově dochází k některým rekonstrukcím, mění se podlahy, umývárny, vyměňují se okna. Dovybavují se třídy dětským nábytkem, herními koutky. Učitelky pracují podle Rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání (RVP PV), který vymezuje hlavní požadavky, podmínky a pravidla pro vzdělávání dětí předškolního věku. V souladu s ním se tvoří Školní vzdělávací program (ŠVP), doplněný projektem ekologické výchovy „My pro přírodu, příroda pro nás“. Do užívání dostává odloučené pracoviště tak potřebné další prostory, kde si učitelky mohly udělat metodický kabinet na pomůcky a děti získaly větší prostor pro hry. Učitelky jezdí s dětmi do solné jeskyně do Plzně a na předplaveckou výchovu do ZŠ v Kaznějově.

Od srpna 2012 byla po konkurzním řízení jmenována ředitelkou Jarmila Vodičková. ŠVP je doplněn projektem rozvoje pohybových aktivit, který zahrnuje rekonstrukci zahrady „Zahrada poznání a pohybových aktivit“, rodiče se zapojují do úprav na zahradě, do vybudování bylinkového záhonku. Následně dochází k rekonstrukci vnitřních prostor, kde vzniká samostatná šatna pro speciální třídu, rekonstrukce ředitelny a šatny pro zaměstnance, velká přestavba kuchyně a úprava prostor na odloučeném pracovišti, včetně podlah, stropů a výměny oken.

Od roku 2017 se stává pro děti 5 - 6leté předškolní vzdělávání povinné, může být využito i individuální domácí vzdělávání, kdy dítě přichází v intervalech do školky k prověření jeho dovedností a znalostí. Povinné předškolní vzdělávání má formu pravidelné denní docházky v pracovních dnech, a to 4 souvislé hodiny denně. Ředitelka školy stanovila ve školním řádu povinnou dobu od 8,00 do 12,00 hodin. S dětmi se plní kompetence dané ŠVP, zapojují se do nadstandardních činností – pohybových kroužků, kurzu plavání, bruslení, hry na flétničku, seznamují se s anglickým jazykem, mají možnost navštěvovat solnou jeskyni.

V záznamech o mateřské škole je zmínka, že od počátku zřízení mateřské školy nechyběly děti na žádné oslavě, které Horní Bříza pořádala (např. Vánoce, Den matek), jezdily

Zaměstnanci MŠ - Foto Martin Piorecký

na výlety, společně sportovaly. Jen letos bylo všechno jinak. Nikdo nečekal, že nás čeká výjimečná doba, která přeruší docházku dětí do školky. Školní rok 2019/20 se zkomplikoval kvůli koronavirové pandemii. Děti přišly o chvíle strávené ve třídě s kamarády, o zápis do ZŠ, o akce, které byly na jaro připraveny. Netradičně se konal i zápis do mateřské školy. Ve třídách sice docházelo k některým úpravám, se kterými jsme počítali až na prázdniny, ale i tyhle práce se dělaly s problémy způsobenými pandemií. K obnovení provozu došlo až v červnu.

Byla jsem ráda, že mohlo dojít na konci června na školní zahradě k rozloučení se s dětmi, ze kterých jsou již nyní

Pasování na školáky - Foto Jaroslav Novák 2020

žáci základní školy. Zábavný program pro ně připravily paní učitelky a děti mohly svým rodičům ukázat, jak dokáží plnit v kolektivu svých kamarádů připravené úkoly. Za přítomnosti zástupců města a základní školy se pasováním na školáky rozloučily s mateřskou školou.

Každá ředitelka se svým týmem za sebou nechává kousek historie. Za dobu 80 let se vystřídalo přibližně 35 učitelek, 15 provozních pracovnic. Neuvádím zde jejich jména, ale chtěla bych všem jako odcházející ředitelka poděkovat za jejich trpělivou, nápaditou, podnětnou práci, kterou přispívaly k zážitkového pobytu dětí v naší mateřské škole.

Další historii školky začíná od 1. září 2020 psát nová pověřená ředitelka Jitka Čepcová. Přeji jí hodně trpělivosti, elánu, nápadů, úspěchů, dobrý kolektiv, radostné, spokojené děti a hlavně hodně zdraví.

Jarmila Vodičková

Jak se žije ve 2. Mateřské škole

Srdíčko z kamínků pro Medovníčka
Foto Denisa Císařová

Kamínek pro skřítka.
Foto Monika Tirbová

Někdo ji zná dobře, někdo o ní slyšel, někdo možná tuší a někdo možná vůbec neví, že na samém kraji našeho města stojí 2. Mateřská škola. Budova, která nevypadá jako perníková chaloupka, a ani ten les, který ji chrání, není začarovaný, a přesto se sem většina dětí těší. Ačkoliv se to začátkem září nemusí tak zdát, děti si ke školce v drtivé většině případů vypěstují velmi dobrý vztah. No a bodejť ne, vždyť konečně zjistí, že jsou šikovné i bez maminky za zády.

Zatímco se rodiče otáčejí v zaměstnání, aby na živobytí bylo, a myslí přitom na tu svoji drobotinu, která je vystavěna novým životním „nástrahám“, ve školce čas plyne svým příjemným tempem. Ráno se všechny děti sejdou u hraček, a zatímco jim pod rukama roste hrad z kostek a autíčka jezdí až k Měsíci, spontánně rozvíjejí dětská přátelství, z nichž některá mohou trvat i desetiletí. Ještě během rána jsou všechny děti vyzvány ke svačině, která jim dodá energii na další činnosti. Po hraní následuje čas poznávání, kdy se k malým zvědavcům dostávají informace z úst paní učitelek. Kolikrát bývá hodně veselo, obzvlášť když se zpívá a tančí a každý hledá svůj rytmus. Následuje procházka, jejímž cílem se může stát jak zahrada plná prolézaček, tak příjemně uklidňující les. Po procházce přichází na řadu oběd, který chutná a zasytí. Pak už se jde do pyžámek, k pohádce a spát. Děti předškolní už jen chvíli odpočívají a pak se jdou věnovat činnostem, které je připravují na školní režim. Po probuzení na všechny čeká odpolední svačina, po níž si děti mohou opět hrát, než pro ně přijdou jejich dosud ještě bohové a vezmou si je domů.

Dopolední party - předškoláci se loučí. Foto Denisa Císařová

Co se týče dění a provozu ve 2. Mateřské škole v dnešní době covidu, je vše nejisté. Již minulý školní rok nám dokázal, jak pochybná je budoucnost všeho plánování. Naše nynější akce tedy pomalu a s rozvahou promýšlíme, nelze však s jistotou říci, že se stoprocentně uskuteční. Rodiče s dětmi se snad mohou těšit na tvořivé aktivy u příležitosti Svatého Martina a Vánoc. Rádi bychom také v čase adventu s dětmi strávili jednu noc ve školce. Tradiční akce, jako je zpěv koled při rozsvěcování vánočního stromečku či návštěvy dědečků a babiček v místním Domově pro osoby se zdravotním postižením, necháme volně vyplynout z aktuální epidemické situace. Veškerý provoz školky a veškeré konané akce budou zcela podřízené nařízením, které vydává Ministerstvo školství.

Pevně věříme a vroucně doufáme, že letošní školní rok pozitivně předčí školní rok minulý a že náš rozjetý dětský vlak již nic nezastaví.

Za Holky ze školky
Markéta Romanuttiová

Fotky Horní Břízy

Ukažte Horní Břízu v tom nejlepším světle!

Stačí nahrát fotku s hashtagem #HorniBriza, my ty nejlepší repostneme a zveřejníme v HB zpravodaji.

@fotkyhornibrizy

Normální bude i nenormální

Loňský školní rok jsme zahájili tradičně v Klubu. Prvňáčky jsme vítali ve třídách. Podzimní aktivity jsme absolvovali podle plánů. Nic nenasvědčovalo tomu, že by školní rok měl být něčím jiný, výjimečný. Po novém roce jsme se společně začali připravovat na školní akademii, která patří k tradicím naší školy. Na konci ledna se ve zprávách objevila informace o neznámé nákaze, která se šíří v čínském městě Wu-chan a způsobuje těžká onemocnění. Situace v Číně byla vážná, ale naši republiku nijak neohrožovala.

Děti odešly na jarní prázdniny. Nákazu jsme měli v Evropě. Rodiny spekulovaly, zda mají, či nemají odjet na prázdniny do zahraničí. Počátkem března se objevují první případy i v ČR. 10. března vyhlašuje vláda výjimečný stav a uzavírá školy v celé republice. Žáci přijali informaci s nadšením, netušili, že vyhlášené prázdniny budou tak dlouhé. Netušili to žáci, netušili to učitelé. Nechtěné volno se protáhlo až do května, kdy se začali do školy vracet deváťáci, pak první stupeň a v červnu i stupeň druhý. Výuka byla omezena na minimum, žáci se střídali v 15 členných skupinách, vyučoval se český jazyk, matematika a cizí jazyk. Vše bylo podřízeno přísnému hygienickému nařízení. Ale všichni jsme byli rádi, že fungujeme, že děti mohou do školy a výuka se vrací do zajetých kolejí.

Distanční výuka prověřila schopnosti školy, učitelů, žáků, ale i rodičů. Společně jsme zjistili, jaké máme nedostatky technické, pedagogické, rodičovské.

Na konci minulého školního roku. Foto Martin Piorecký

Člověk je tvor společenský. Tolikrát jsem slyšela tuto větu. Nikdy bych nevěřila, jak nám budou naši žáci chybět. Škola náhle ztichla, vše se zastavilo. Jak ovlivní tato zkušenost život dětí do budoucna? Nevíme. Jediné co víme, že nechceme, aby se něco podobného opakovalo v takovém rozsahu.

Je začátek září. Denní nárůst nakažených atakuje číslo 800. Ministerstvo školství vydalo Manuál k provozu škol v nadcházejícím školním roce. Na základě doporučených doporučení by měl být rozjezd školního roku bezproblémový. Dodrželi jsme vše, přesto dnes čekáme na výsledek covidového testu u zaměstnance školy. Bude-li pozitivní ……

Mgr. Helena Winkelhöferová, ředitelka MZŠ Horní Bříza

Koronavirus pohledem žáka

Někteří z vás si asi ještě pamatujete na prázdniny uhelné nebo chřipkové. Ty ovšem trvaly většinou nejdéle 3 týdny a nebyly tehdy až zas tak neobvyklé. Letos se ale uskutečnily prázdniny, které nemají obdobu délkou ani důvodem. Byl to tehdy radostný moment, kdy jsme se ve škole 10. března dozvěděli, že školy budou uzavřeny. Už před tím jsme vedli spekulace, že by školy mohly být zavřené, ale i tak nás novinka překvapila.

Ze začátku to vypadalo skvěle, ale už v průběhu prvního týdne nadšení ubylo, a to po zveřejnění prvních úkolů na stránkách školy. Další týden začaly úkoly přibývat, a bylo už jasné, že sice do školy chodit nemusíme, ale učit se musíme pořád. Výhody byly podobné jako u ostatních prací z domova, např. jsme mohli k prvním úkolům usednout třeba ještě v županu a s horkou čokoládou, a také jsme se mohli více vyspat a rozložit si úkoly podle naší představy. Zde je ale dobré si uvědomit, že za normálních podmínek jsme sice vstávali dřív, ale byl přesně daný rozvrh, a proto, nebudu-li počítat domácí úkoly, jsme měli celé odpoledne volné. Je pravda, že počet úkolů, které jsme dostávali, byl nižší než počet úkolů, které se stihli ve škole, ale doma to někdy trvalo déle než ve škole. Samozřejmě že testy byly mnohem jednodušší, mohli jste mít při sobě sešit, a tak se toho žáci ani tolik nenaučili. V průběhu prázdnin se také objevily názory, že by se mohly zkrátit letní prázdniny a místo nich se učit, dá se to pochopit, protože jsme se nenaučili vše, co bychom měli umět, ale bylo by to i trochu nefér, protože jsme pracovali a nebyly to tedy úplně prázdniny, ale spíše výuka na dálku.

Na snímku z rodinného alba je příklad, jak vypadala distanční výuka během koronaviru

Nyní se situace začíná opakovat, ale představa dalších prázdnin nás už netěší jako na jaře. Další prázdniny by navíc ještě více zkomplikovaly situaci, protože stále nemáme zopakováno to, co jsme se učili na jaře, a dohánění látky s představou přijímacích zkoušek v tomto školním roce by byl velký problém. A také jsme nestihli probrat všechno učivo z minulého ročníku, ale učebnice už máme nové.

Na závěr nabízím možná trochu nákladné řešení, a to, aby každý žák vlastnil svůj osobní tablet, ve kterém by byly nahrány všechny učebnice z různých ročníků. Výhodou by byl výrazně lehčí školní batoh a navíc by se ušetřil i papír.

Martin Piorecký, žák 9. A

Bioodpad

V letošním roce jsme rozmístili v obci nádoby na bioodpad. Jedná se o biologicky rozložitelný odpad pocházející především z údržby zahrad, ale i kuchyní. Je nutné, aby občané do těchto nádob vhazovali jen bioodpad. Jestliže svozová firma zjistí, že v bionádobě je vhozen odpad, který tam nepatří, účtuje městu sumu jako směsný odpad. Pro informaci pro občany zde uvádím přehled co do bioodpadu patří a co naopak ne.

Co patří do bioodpadu

odpady z domácností – to znamená zbytky a slupky ovoce i zeleniny, zeleninová nať, jádřince, pecky z ovoce, pečivo, vaječné a ořechové skořápky, kávová sedlina, popel ze dřeva

odpady ze zahrady – tím se rozumí posekaná tráva, listí, větvičky, drny, trus býložravých hospodářských zvířat, hlína z květináčů, piliny, hobliny, kůra, plevele, dřevní štěpka, spadané ovoce, seno, sláma, košťály i celé rostliny

Co nepatří do bioodpadu

kosti, maso a kůže, mrtvá těla zvířat a jejich extrementy, plasty, sklo, sutě a kameny, chemické látky a jejich obaly, pytlíky z vysavače, cigarety, textil, jednorázové pleny, omáčky, pomazánky, vařené těstoviny a jedlé oleje.

Prosím občany, vhazujte do nádob na bioodpad jen odpad, který tam patří.

Alena Šůmová

Poděkování za dodávky roušek - rouškovník

Ve středu 1. 4. 2020 vyrostl v Horní Bříze první rouškovník na terase u restaurace Klub Horní Bříza, o týden později, v pondělí 6. 4. 2020, vyrostl druhý hornobřízský rouškovník u jídelny a řeznictví Šefrhans. Oběma podnikům děkujeme za poskytnutí krytého prostoru, aby na roušky nepršelo.

ROUŠKOVNÍKY URODILY PŘES 400 ROUŠEK. DĚKUJEME!

Inspirovali jsme se v sousedním městě Kaznějov, kde rouškovník vyrostl o pár dní dříve. Po diskusi s místními maminkami a po konzultaci na hygienické stanici a na infekční klinice jsme si upřesnili, za jakých pravidel je možné rouškovník provozovat a vše jsme mohli zrealizovat. Bohužel nebylo možné z hygienických důvodů předat roušky do vnitřního prostoru jídelny a restaurace, aby docházelo k okamžitému doplnění, proto dobrovolníci přinášeli sami roušky zabalené v igelitovém pytlíku nebo je předali jeho provozovateli, Ladislavu Čechovi, který rouškovníky 2x denně kontroloval a doplňoval. Dne 31. 5. 2020 večer byly odmontovány držáky na roušky (rouškovník) i s návodem, jak roušky dodávat a odebírat.

Moc děkujeme všem, kteří přispěli a darovali roušky pro potřeby těm, kteří neměli možnost si roušku zakoupit či vyrobit. Poděkování patří také všem, kteří šili a věnovali roušky pro dobrou věc - domovy seniorů, dětské domovy, nemocnice a jiné instituce, které potřebovaly v těžké době pomoct. V Horní Bříze proběhl také prodej roušek realizovaný maminkami a výtěžek věnován Domovu pro osoby se zdravotním postižením v Horní Bříze. DĚKUJEME! Rouškovník sloužil převážně seniorům, ale i sociálně slabším občanům. „Když jsem procházel Horní Břízou a viděl jsem, že spoluobčané nosí roušky utržené ze stromů od dobrovolníků, tak jsem měl velikou radost," řekl provozovatel rouškovníku.

Níže uvádíme seznam dárců, kteří dobrovolně věnovali roušky na rouškovník:

- 170 kusů - Marie Prelovská - Komunitní osvětové společenství, z.s.
- cca 90 kusů - od anonymních občanů
- 60 kusů - Jolana Herzigová
- 50 kusů - Jana Divišová Hercíková
- 23 kusů - Petr Koza
- 20 kusů - Ladislav Čech
- 20 kusů - Eliška Jandová

Kultura v Horní Bříze, z.s.

Letní hudební soustředění 2020

Předposlední prázdninový týden se konalo již druhé letní hudební soustředění ZUŠ Kralovice. Tentokrát jsme se však nevypravili do Manětína, jako minulý rok, ale na zámek do Spáleného Poříčí. Zúčastnilo se 32 žáků různého věku z kralovické, hornobřízské a kaznějovské pobočky.

V pátek 21. srpna jsme soustředění zakončili závěrečným koncertem v tamější sokolovně a my moc děkujeme všem, kteří byli u toho.

Opět to bylo šest nezapomenutelných dnů. Orchestr, komorní hry, táborová soutěž, noční hra, opékání buřtů, táborák, výlet na zříceninu hradu Vlčtejn, těmito slovy by se dalo letošní hudební soustředění charakterizovat, ale hlavně to byl, myslím pro nás všechny, znovu úžasný zážitek a užili jsme si spoustu legrace.

Děkujeme všem, kteří se na přípravě tábora podíleli. A ze všeho nejvíc děkujeme řediteli ZUŠ Luboši Markovi za to, že před více jak dvěma lety dostal tenhle skvělý nápad a že se nebál jej zrealizovat, protože kdyby se tak nestalo, někteří z nás by se možná nikdy nesetkali a přišli bychom o spoustu krásných vzpomínek. Díky letnímu hudebnímu soustředění jsme už minulý rok mohli poznat nová přátelství nebo upevnit přátelství stará, potkat lidi se stejným zájmem a stejným nadšením pro věc, pro hudbu. A právě v tom je ta síla, ten důvod, proč jsme si domů přivezli tolik krásných vzpomínek, proč bychom se nejraději vrátili zpátky. Protože není nic víc než dělat to, co nás baví, s těmi, které máme rádi. Děkujeme, že jsme už podruhé mohli hrát a přitom být spolu.

Zuzana Pokorná

žákyně ZUŠ

Vzpomínka na Jaryka Langa

Dovolte nám vzpomenout dlouholetého Úsměváka a zároveň dvorního výtvarníka souboru Jaryka Langa, který nás opustil letos v červenci.

Spolu se Zdeňkem Bláhou stál u kolébky souboru Úsměv a tak si řekneme: „Kdyby těch dvou lidiček nebylo, nebyl by tu Úsměv.“ V začátcích souboru hrával v kapele Jarykův otec pod vedením Zdeňka Bláhy a Jaryk se ujal role tanečníka. Ale i potom, co tančit přestal, vytvářel pro Úsměv výtvarné návrhy na oponu jeviště nebo plakátů na významné akce. Je autorem loga Úsměvu a několika kreslených přebalů CD. Vytvořil také předlohy potisku na souborová trika.

Spolupráce s Jarykem trvala opravdu až do samého konce. Vždyť jeho největším počinem jsou výtvarné kresby do knihy „Bejvávalo v Horní Bříze“, která vyšla letos v lednu a kterou s námi Jaryk na jevišti hornobřízského klubu osobně pokřtil. Jeho celoživotní přátelství se Zdeňkem Bláhou se právě v této knize propojilo a jsme moc rádi, že jsme knihu stihli včas dokončit a vydat.

A tak se v souboru uzavřel jeden významný životní kruh našeho kamaráda, přítele, lidového výtvarníka a dobrého člověka Jaryka Langa. Zůstane v našich myslích a jeho výtvarné práce nám ho budou stále připomínat.

Úsměváci

Osada za časů covidu

Asi se ve společnosti nenajde jediná oblast, která není více či méně poznamenaná opatřeními souvisejícími s trvající epidemií. Stejně tak je tomu i v kultuře.

Divadelní spolek Osada přerušil veřejnou činnost již na jaře. Museli jsme zrušit plánovaná výjezdní i domácí představení, divadelní sezónu a nedostalo se ani na připravované Cisterciácké noci s Osadou v plaském klášteře. Bohužel jsme museli pozastavit i přípravu nové hry pro dětské publikum.

Sami jsme zvědaví, co přinese nová divadelní sezóna. Koncem prázdnin jsme pomalu začali probouzet z letního spánku dětského Gameboye. Zjišťujeme, co z naučených textů a vytvořených aranží si ještě pamatujeme a nevěřícně hledíme na poněkud menší velikost u některých kostýmů (jak nám ty děti povyrostly). Ale tohle jsou jen maličkosti. Pokud budeme mít možnost zkoušet (tímto děkujeme za vstřícnost ředitelce základní školy paní Mgr. Heleně Winkelhöferové), určitě tuto novou hru úspěšně dokončíme.

Za daleko větší problém však vnímáme návrat do normálního kulturního života, což znamená, aby bylo kde vystupovat a také pro koho. A to jistě platí ve všech odvětvích kultury. Bohužel stále se nelepšící situace nedává žádnou jistotu vystupujícím ani pořadatelům, že se případná plánovaná vystoupení budou moci vůbec uskutečnit. Z tohoto důvodu, a také z hlediska opatrnosti, bude docela obtížné domlouvat termíny představení, a pokud se to přece jen povede, stejně do poslední chvíle nebudeme mít jistotu, že se uskuteční nebo že přijdou diváci.

Chceme ubezpečit naše příznivce, že děláme vše pro to, abychom je mohli již brzy přivítat na některém představení, a přejeme si, abychom se všichni mohli co nejdříve vrátit k normálnímu kulturnímu životu.

Pavel Mainzer

HB Photo Club, z.s. v době C-19

Vážený čtenáři, věř mi, že jsem dnes chtěl psát optimisticky o zájmové amatérské činnosti konané pro radost samotného tvůrce fotky, jeho přátel v klubu a jejich nejbližšího diváckého okolí. Také o kamarádství ve fotografii.

Historik by se však právem po nějakém čase zeptal, jak mohl někdo psát čistě optimisticky laděný článek v době, kdy v krajině Čech a Moravy řádila virová epidemie. Měl by pravdu. Členové spolků jsou v prvé řadě také občany této společnosti a mají své občanské povinnosti. Jednou z občanských povinností je nemlčet, když vím. I když okolí situaci se zrádným virem bagatelizuje, zlehčuje dopady, protože je to pro mnoho lidí jejich zbožné přání. Vážení, nejedná se o lehkou záležitost.

V současných dnech je přírůstek nakažených denně přes tisíc, dnes 10. září 2020 je to 1160 nově nakažených, přičemž v souvislosti s tímto virem zemřelo u nás již 447 spoluobčanů. Nejsem lékař, mým oborem je energetické strojírenství. Přál jsem této své zemi, aby až pandemie skončí, bylo u nás maximálně 70 úmrtí. V této chvíli již český lékař přestává číst a zařadí moji úvahu do snění Julese Verna. A nebude mít pravdu. Na Slovensku, které má polovinu obyvatel co naše vlast, zemřelo 37. Přepočteno by to mělo u nás činit 72 úmrtí, nikoli 447. Někde se stala chyba.

Od jisté doby není uváděn reprodukční koeficient šíření nákazy R. Dovolím si zde odbočku do nutné matematiky. Jedná se prakticky o exponent exponenciální křivky vývoje šíření nákazy v čase. Je-li exponent menší nežli číslo 1, nákaza se tlumí, šíření se mírní. Je-li rovno číslu 1 šíří se stále stejným tempem bez zmírnění až do chvíle, kdy postihne všechny lidi, kteří jsou schopni ji přijmout. Při současných denních přírůstcích směřujících v republice ke dvěma tisícům, se jedná o exponent bohatě nad numerem 1. Exponenciální křivka letí strmě vzhůru!

Jako technik si dovolím přirovnání k jistému zdroji energie, kde existuje podobný jev při jejím uvolňování. Udržíte-li regulaci na čísle 1, zachováváte normální chod. Spadne-li vám exponent pod jedničku, zařízení „zhasíná“ a brzy dodávku energie odstavíte. Ale když Vám exponent přeleze přes jedničku, tak se uvolňuje stále více energie a to extrémně rychle a vy si tento tepelný zdroj doslova roztavíte s obrovskými následky. Ve fázi strmého nárůstu výkonu po exponenciále, již nic neuregulujete! Případy se ve světě staly s tragickými následky.

Jak je tomu v případě viru a jeho lidského cíle? Zde máte oproti strojnímu zařízení jednu velkou výhodu. Přemýšlíte a máte šanci zdroji nákazy prchnout, vzdálit se mu, resp. chránit se před kapénkami viru. Nebýt terčem, do kterého vir míří. Chce to občanskou zodpovědnost, přestat pandemii bagatelizovat, chránit sebe a okolí!

Až se nám podaří společně dostat koeficient šíření nákazy

pod zmíněné numero 1, velice rádi Vás uvítáme na foto-výstavách, které jsme pro Vás a zejména pro Vaše děti, školáky Masarykovy základní školy (dále jen MZŠ) připravili. Zde je jejich výčet:

V Muzeu našeho města je stále výstava našeho zesnulého člena, Pavel KAREZ, „MADEIRA“. Ukončení koncem října, tak jak bude provoz muzea na zimu uzavřen. Případná derniéra výstavy je odvislá od proti-pandemických opatření a datum a hodina budou včas oznámeny.

V Galerii MZŠ je od 1. září nainstalována časově posunutá výstava z dubna, pod názvem „Vzpomínka na ukončení II. Světové války“, trvání do konce září. Zatím bez možnosti návštěvy veřejnosti, pouze pro žactvo.

V koridoru MZŠ je navěšena III. Stálá foto-výstava našeho klubu, název „ZVÍŘECTVO Z NAŠICH LESŮ A OKOLÍ“, trvání po celý školní rok. Opět bez možnosti návštěvy veřejnosti, pouze pro přítomné žactvo.

Od 15. září do 18. října bude v kostele okresního muzea v Mariánské Týnici, „Společná foto-výstava amatérů ze Severního Plzeňska“. Vedle fotografů z Kaznějova a Plas vystavují všichni členové našeho klubu. Jste srdečně zváni při zachování podmínek vstupu do budovy.

Na prosinec letošního roku je do Galerie MZŠ předjednána výstava „ Jižní Šumava a Bavorský les“. Výstava by měla trvat do ledna 2021. V případě, že nebude možný vstup veřejnosti, předjednali jsme jako jednu ze tří variant, přenesení této výstavy do městského Muzea od května 2021. Zde vstup návštěvníků je umožněn při respektování platných momentálních opatření.

Pro naše Městské Muzeum, se kterým výborně spolupracujeme, máme ještě navrženu variantu č. 2 „Přenesení výběru fotografií z Mariánské Týnice, dle budoucí dohody s autory. Třetí variantou je přenesení do výstavní síně muzea výstavy, která je momentálně v Galerii MZŠ, nyní bez možnosti vstupu veřejnosti.

V závěru se velice omlouvám velkému počtu čtenářů, kteří mne tentokráte odsoudí za úvodní dlouhý traktát o současném vývoji šíření pandemie v naší krásné a milované vlasti. Nelze mi však jinak - považuji to za svoji občanskou povinnost. Nerad bych po čase slyšel výčitku, tys o exponenciálním nárůstu nákazy věděl, znal jsi analogii z průmyslu a mlčel jsi! Viděl jsi, že mnoho dospělých v obci tuto situaci podceňuje a nic jsi neřekl! Proto na tomto místě říkám, ač vím, že mnoho hlav bude mít jaksi stále svoji hlavu, jak trefně staří Čechové říkávali.

Zcela upřímně, za HB Photo Club, z.s., ŠAROCH Václav

T.J. Sokol Horní Bříza

Cvičení pro rodiče a děti

Hravá forma cvičení pro děti od 2 let za aktivní účasti rodičů. Cvičení je zaměřeno na všestranný rozvoj pohybu s využitím tradičního i netradičního nářadí i náčiní, písniček, básniček i říkanek. Děti se naučí zábavnou formou základní pohybové dovednosti a koordinaci pohybů. Rodiče si spolu s dětmi protáhnou tělo, cvičí spolu s dětmi, proto je důležité pohodlné oblečení o obutí.

PONDĚLÍ 16,30 – 17,30 hod

Cvičení dětí - všestrannost

STŘEDA: cvičení – všestrannost (bez rodičů)

Pravidelné cvičení pro děti, které už zvládnou cvičit sami bez rodičů. Cvičení je zaměřeno zejména na všestranný rozvoj pohybových dovedností s využitím základního tělocvičného nářadí, netradičního i tradičního náčiní.

17:00 – 18:00 hod. předškolní děti

18:00 – 19:00 hod. mladší školní děti

19:00 – 20:00 hod. starší školní děti

Bližší informace a přihlášky: tel: 774 933 714 Jana Svobodová, sokolhb@gmail.com, sokolhornibriza.webnode.cz

Hokejbalový oddíl SK Horní Bříza

Ohlédnutí za sezónou 2019/2020

Uplynulá sezóna hokejbalu, jak již bylo napsáno jinde, utrpěla stejně jako mnoho jiných sportů, konec v podobě kompletní anulace výsledků. Nejvíce toto rozhodnutí poznamenalo A-mužstvo, které mělo pravou nohou našlápnuto k bojům o nejvyšší příčku 2. národní hokejbalové ligy.

Anulace se dotkla samozřejmě i žákovských celků, v našem případě minipřípravky a přípravky.

Nadcházející sezóna 2020/2021

Letošní sezóna 2. národní hokejbalové ligy startuje tradičně v září, úvodním duelem proti celku Dobřan. Sestava mužstva zůstává bez větších změn. Rozpisy zápasů a detailní informace hledejte na našich facebookových stránkách.

Mnoho týmových kapacit opět soustředíme pro výchovu mládeže. Těší nás podpora Českomoravského svazu hokejbalu, který pro letošní rok opět uvolnil spoustu finančních i materiálních prostředků tak, abychom byli schopni poskytnout našemu hokejbalovému potěru to nejlepší. Kampaň s mottem "Popadni hokejku a hraj hokejbal" odstartovala svou propagací již na konci srpna. S tím souvisejí také dva náborové tréninky pro děti starší 5 let, které proběhly v době psaní tohoto článku.

Pokud čtete tyto řádky a rádi byste s Vašimi dětmi zkusili hokejbal, určitě není pozdě. Přijďte na některý z pravidelných tréninků, vždy v pondělí a středu od 17 hodin na hřišti Na Hokejce. Naši trenéři Vám podají informace k tomuto sportu. Případný kontakt najdete na facebooku https://www.facebook.com/SkHorniBrizaHokejbal.

Věříme, že sezóna proběhne pokud možno bez problémů. Těšíme se na Vaši návštěvu na některém z domácích utkání na hřišti Na Hokejce.

Vojtěch Krejsa

Rozpis 2. národní hokejbalová liga Západ 2020-2021

#	Den		Čas	Hřiště	Domácí		Hosté
1	Neděle	9/13/2020	17:30	Dobřany	TJ Snack Dobřany B	-	SK Horní Bříza
2	Neděle	9/20/2020	14:00	Horní Bříza	SK Horní Bříza	-	HBC Plzeň C
3	Neděle	9/27/2020	14:00	Blatná	HBC Kasejovice	-	SK Horní Bříza
4	Sobota	10/3/2020	18:00	Plzeň - hala	HBC Taurus Plzeň	-	SK Horní Bříza
5	Sobota	10/10/2020	12:00	Štruncovy sady	HCB Fireball 99 Plzeň	-	SK Horní Bříza
6	Neděle	10/18/2020	14:00	Horní Bříza	SK Horní Bříza	-	HBC Plzeň-Litice
7	Neděle	10/25/2020	11:00	Stříbro	HC Buldoci Stříbro	-	SK Horní Bříza
8	Neděle	11/1/2020	14:00	Horní Bříza	SK Horní Bříza	-	HBC Rolling Balwans Plzeň
9	Neděle	11/8/2020	9:00	Plzeň - hala	SHC Viktoria Plzeň	-	SK Horní Bříza
11	Neděle	11/22/2020	14:00	Horní Bříza	SK Horní Bříza	-	Tatran Třemošná
12	Neděle	11/29/2020	14:00	Horní Bříza	SK Horní Bříza	-	TJ Snack Dobřany B
13	Neděle	12/6/2020	18:00	Plzeň - hala	HBC Plzeň C	-	SK Horní Bříza
14	Neděle	12/13/2020	14:00	Horní Bříza	SK Horní Bříza	-	HBC Kasejovice
15	Neděle	2/28/2021	14:00	Horní Bříza	SK Horní Bříza	-	HBC Taurus Plzeň
16	Neděle	3/7/2021	14:00	Horní Bříza	SK Horní Bříza	-	HCB Fireball 99 Plzeň
17	Sobota	3/13/2020	10:00	Štruncovy sady	HBC Plzeň-Litice	-	SK Horní Bříza
18	Neděle	3/21/2021	14:00	Horní Bříza	SK Horní Bříza	-	HC Buldoci Stříbro
19	Neděle	3/28/2021	17:00	Plzeň - hala	HBC Rolling Balwans Plzeň	-	SK Horní Bříza
20	Neděle	4/11/2021	14:00	Horní Bříza	SK Horní Bříza	-	SHC Viktoria Plzeň
22	Neděle	4/25/2021	13:30	Třemošná	Tatran Třemošná	-	SK Horní Bříza

Letní stanový tábor 2020

Letošní léto naše pionýrská skupina opět uspořádala letní stanový tábor i vzhledem k epidemické situaci. Táborová základna „Obořice“ byla připravena podle hygienicko-epidemického opatření, které vydalo ministerstvo zdravotnictví. Díky tomuto opatření se provoz tábora stal těžším a i finančně náročnějším. Myslím si, že jsme tuto problematiku zvládli na výbornou. Na letošním táboře jsme se vypravili do bájného Řecka, kde oddíly v podobě družin řeckých států (Atény, Sparta, Théby, Korint) usilovaly o přízeň bohů. Příběh začíná dobytím Olympu prvními bohy v čele s Diem. Družiny procházely bájemi jako jsou: Prométheus, Trojská válka, Pandořina skříňka, Odysseovy cesty, Héraklovy úkoly, Perseus a Medúza. U Háda v podsvětí překračovaly řeku Styx tam a zpět. Při jedné z nočních her se vydaly do bludiště zabít Minotaura. Ve středu proběhla Olympiáda, která vyvrcholila představeními na téma sportovní ukázka, drama, poezie a zpěv. Některé výkony a nápady nás mile překvapily. Při této příležitosti se na nás přijeli podívat zástupci města a Masarykovy ZŠ. Celé příběh končil velkou apokalypsou. Jako vítěz s největší přízní bohů vyšly Théby. I v takto nelehké době si děti i organizátoři tábor náramně užili, snad i proto, že se nám po týdnech izolací po všech stýskalo. Z pohledu organizátorů můžu říci, že se všichni těšíme na příští rok.

Jan Michálek

Pionýr skupina Horní Bříza vás zve

Pionýr v prvním školním pololetí

Do konce tohoto roku pro Vás chystáme tyto akce:

Vánoční dílna	konec listopadu
Čertovská diskotéka	4. 12. 2020
Deskohraní	23. 12. 2020

Navštěvovat můžete naše oddíly :

Jiřího Kapra - Všeználci

Elišky Jandové a Davida Sonntaga - Liga výjimečných

Jakuba Šuldy - Ringo

Trabantem na cestách

Jak to vypadá, když se rodák z Horní Břízy rozhodne vyrazit s Trabantem a Camptouristem po tom nejlepším z hranic České republiky? Na to se můžeme teď společně podívat. Tento nápad se totiž již před nějakou dobou zrodil v hlavě Jiřímu Vachtlovi a letos v srpnu se rozhodl svůj nápad uskutečnit. Jeho cesta trvala 14 dní, během kterých s Trabantem ujel celkem 3 018km a pěšky nachodil přes 150 kilometrů.

Všichni asi víme, jak zhruba vypadá takový Trabant. Oproti tomu pojem „Camptourist“ může pro někoho z nás představovat velkou neznámou. Naštěstí máme Jiřího, který nám to hravě vysvětlí.

Je to vlastně přívěs, který patří přímo k Trabantu a řadí se mezi IFA vozidla. Já ho měl od kamaráda za dobrou cenu. Ale jinak se prodávají třeba za 25 000. Váží 280 kg. Když se otevře, tak v zadním víku je dvou ploténka připojená k propanbutanové bombě, na které jde vařit. Zároveň má několik úložných prostorů. Když se víko překlopí na zem, udělá se z něj podlaha a zároveň vznikne velký stan se 4 místy na spaní. Do předu jde ještě postavit předsíň, která je uložena v přívěsu mezi blatníky. Camptourist zároveň skrývá i křesílka a kempingový stoleček.

Jiří, mohl bys mi na začátek říct, jak si se vůbec dostal k Trabantům a co Tě s nimi spojuje?

K Trabantu jsem se dostal už jako pětiletý kluk. Tou dobou táta pořídil prvního, aby s ním jezdil do práce. To bylo v roce 2002. Tenkrát mu někdo řekl, aby vstoupil v Plzni do Trabant klubu, že dělají různé výlety, srazy, a tak se táta stal členem. V roce 2007 jsme pořídili ještě druhého Trabanta. Naše vášeň se stále prohlubovala a v patnácti letech jsem se stal členem klubu i já. Vlastně jsme takový Trabant nadšenci všichni z rodiny, včetně mamky a ségry.

To jde vstoupit do klubu už v patnácti letech? Nemusíš mít řidičský průkaz?

Nemusíš. Stačí být nadšenec a fanda do Trabantů. Mít pro to cit a vášeň.

A jak tvoje působení v Trabant klubu pokračovalo dál?

Já jsem později vstoupil i do výboru klubu a postupně jsem stoupal výš, až jsem se letos v únoru stal předsedou Trabant klubu v Plzni. Jsem v historii nejmladším předsedou.

To je skvělý! Moc gratuluji! Co obnáší tvoje předsednictví v Trabant klubu?

My tam máme i prodejnu náhradních dílů. Takže se starám o prodej, ale i sehnání dílů. K tomu máme i nájemníky v bytech, protože máme vlastní barák, o to je taky třeba se postarat. V prostorech máme ještě klubovou dílnu a protože jsem vyučený automechanik, tak pracuji i přímo s auty, když je třeba nějaká oprava. Nebo když chce někdo nový vstoupit do klubu, tak to mám také na starosti. Jako předseda jsem volený na 4 roky a momentálně máme necelých sto členů.

Ještě jsem členem celoevropského IFA Klubu, ten sdružuje všechny vozidla a majitele IFA vozidel. Tady v Čechách pořádáme taky srazy. Takže člověk se nenudí.

Paráda! A tam také míříš na předsednické křeslo? ☺

Tam ne. Tam to má na starosti kolega Pavel Křovák. Ten má zároveň v Plzni v Lobzích muzeum Příběhy dvoutaktů.

Tak, a teď už k tvojí cestě. Jak tenhle nápad vlastně vzniknul?

Před dvěma lety jsem byl s přítelkyní na sraze na Moravě. Měli jsme naplánované různé výlety a trasy a cestou jsme se stavěli na jednom z geografických bodů České republiky. Tam vzniknul první nápad, že můžeme udělat cestu a navštívit i zbylé body. Pak postupně probíhalo různé plánovaní a závěr byl, že objedeme celé Československo. Kvůli koronaviru se ale situace stále měnila, takže nakonec jsem se rozhodl jen pro Českou republiku. Cestu jsem chtěl původně stihnout za jeden týden, ale když jsem si podle map vše trasoval, zjistil jsem, že to nevyjde. Chtěl jsem totiž během cesty ještě stihnout výšlapy k těm nejzazším bodům, na Trojmezí a tak jsem se definitivně rozhodl, že cesta bude na čtrnáct dní.

A jak probíhalo plánování celé trasy?

Určil jsem si body, které jsem chtěl navštívit. Takže jsem postupně podle map plánoval jednotlivé dny a úseky. Všechno jsem si ještě překreslil do papírové mapy. Původně jsme

měli jet tři kamarádi, kluci to ale kvůli pandemii zrušili, takže jsem na cestu zůstal sám. Ale i tak jsem si to opravdu moc užil.

Co dalšího bylo třeba si na cestu připravit?

Tak nejdůležitější bylo připravit na cestu auto. Vyměnil jsem celý motor, nové brzdy, olej do převodovky... Pro jistotu jsem s sebou bral i náhradní díly, ty jsem ale naštěstí nepotřeboval. Dále jsem s sebou měl dva kanystry s benzínem, dvoutaktní olej, který se musí do benzínu míchat. Na střechu auta jsem dal zahrádku, kam šlo připevnit rezervní kolo. Koupil jsem si ještě lednici do auta a patnáctilitrový kanystr na vodu. Celý kanystr jsem obalil fólií, který se dává za radiátory – voda tak vydržela krásně studená, i když byla celý den na sluníčku. Ještě jsem si bral tašku s osobními věcmi a nějaké jídlo.

Jak jsi se tedy stravoval po cestě, vařil jsi?

Já jsem vlastně po cestě ani neměl moc hlad, jak jsem stále někde jezdil, nebo chodil, tak jsem na jídlo moc nemyslel. Hlavní jídlo jsem si dělal vždycky až večer, když jsem dojel do cíle.

Co na tvoji cestu říkali rodiče, neměli strach, ještě v takové situaci, která kvůli pandemii nastala?

Trochu strach určitě měli. Ale byli jsme v kontaktu, pravidelně jsme si volali. Věděli tedy, kde jsem a že jsem v pořádku.

A teď mi prosím řekni, jak celá cesta začala.

Vyjížděl jsem od domova z Horní Břízy. Přijel mi s Trabantem popřát štěstí na cestu i jeden kamarád. První den jsem vyrazil na Přimdu – tam byla taková ta křižovatka, kde jsem vyjel a kam jsem se vrátil. Během prvního dne jsem dojel k nejzápadnějšímu bodu České republiky a ještě jsem navštívil Trojmezí, tam bylo třeba dojít pěšky zhruba pět kilometrů. K mému štěstí začalo pršet, takže jsem hned první den promokl, včetně bot. Večer jsem přespal v autokempu v Aši u rozhledny Háj.

A jak ti vyšlo celkově počasí po cestě?

První dny hrozné počasí, pršelo, mrholilo. Další dny zase sluníčko a horka. Zažil jsem tedy od všeho trochu.

A spal jsi v autě, nebo jsi každý večer stavěl Camptourist?

Spal jsem na sedačce v autě. V jednom člověku se Camptourist nestaví moc dobře a zdržovalo by mě to. První noc jsem se moc nevyspal, jak jsem na to nebyl zvyklý, ale od druhého večera už to bylo super. Asi na to mělo vliv i to, jak je člověk unavený po cestě. Každé ráno jsem měl pak takový rituál. Vyndal jsem si hrnec, napustil vodu z kanystru, ohřál jsem si ji na vařiči a udělal jsem si kávu.

Jak jsi řešil praktické věci, jako třeba hygienu?

Když jsem spal zrovna v nějakém kempu, tak jsem použil místní umývárny a když jsem spal mimo kemp, tak jsem měl z toho mého kanystru vyvedou takovou hadičku a mohl jsem se bez problémů opláchnout. A oblečení, co jsem měl na cestu sbalené, mi také vystačilo.

Měl jsi po cestě nějakou technickou závadu?

Jednou mi po cestě došel benzín. Vytáhl jsem tedy rovnou kanystr s benzínem, který jsem měl na cestu připravený. Jelikož jezdím běžně Fabii, nedošlo mi ale, že v Trabantu jde přepnout na rezervu, takže bych ještě k benzínce dojel bez problémů. Pak jsem jednou musel přitáhnou klínový řemen. Jinak auta zvládlo celou cestu bez problémů.

Dokázal bys mi říct tvůj nejzajímavější zážitek z cesty?

To je těžké, těch zážitků je dost. Celá cesta je jeden velký zážitek. Co mě teď napadá, třeba byl jsem u Přebuze a projelo okolo mě několik starých Jawa motorek. Chtěl jsem si je vyfotit, to jsem ale bohužel nestihl. Pokračoval jsem tedy dál ve své cestě a najednou koukám, motorkáři na benzínce! Tak jsem také zastavil a dali jsme se do řeči. Zjistil jsem, že je to parta, která se vydala kolem hranic České republiky na motorkách stejně tak, jako já s Trabantem. Skvělý zážitek. A navíc pocházejí také od Plzně. Jindy jsem se zase s Trabantem přimotal do závodu profesionálních cyklistů.

Párkrát mě i po cestě oslovili cizí lidé, aby se zeptali na Camptourist a udělali si fotku s trabantem, to bylo taky fajn. Také jsem se při cestě setkal s příbuznými, se kterými jsem se neviděl asi šest let.

A máš nějaké místo, které se ti po cestě líbilo nejvíce?

To také úplně nejde říct. Ale asi pro mě byli nejkrásnější Krkonoše a Sněžka. Také jsem navštívil asi nejkrásnější přehradu u nás, a to Les Království. Docela mě po cestě ještě zaujal takový netypický most, vedl totiž jen do zdi.

Ty jsi celou cestu dokumentoval na sociálních sítích, sledovalo Tě hodně lidí?

Ano. Každý večer, když jsem dorazil do cíle, tak jsem sepsal zážitky z daného dne, přidal k nim fotky a celý příspěvek jsem pak sdílel na svých Facebookových stránkách Trabantem na cestách.

Bál jsi se někdy po cestě?

Nemůžu říct, že bych se úplně bál. Ale měl jsem takový zvláštní pocit, třeba když jsem spal mimo kemp na takovém odpočívadle a v podstatě všude kolem mě byla jen vysoká kukuřice. Nikde žádní lidé. Akorát teda cvrčků tam bylo požehnaně.

A nějaký nejhorší zážitek máš?

Moc jsem se těšil do jednoho kempu, kde jsem si chtěl udělat hezký večer a i zaplavat v rybníce. Jenže nejprve jsem půl hodiny čekal ve frontě na recepci. Pak po mě chtěli finanční zálohu, vlastně ani nevím na co, kterou jsem si druhý den ráno musel zase vyzvednou a znovu tedy čekat ve frontě. V rybníku se plavat nedalo, všude byly nějaký rostlinky. Chtěl jsem si tedy alespoň v klidu vypít pivo a udělat si večeři. To se ale také nepodařilo. Pustili se do mě totiž komáři. Ale tolik komárů, to jsem ještě nezažil. Štípance mám vidět ještě teď. Takže jsem se schoval do Trabanta a šel jsem spát.

Jak probíhala závěr cesty?

Do autokempu Babylon za mnou dorazili i rodiče, ségra s dětma, kamarádi, takže se nás sešla hezká parta. Společně jsme pak pokračovali při hranicích až na Přimdu, to byl asi nejhezčí zážitek, mít takovou podporu na závěr cesty. Ve 12 hodin jsme pak dorazili na náměstí ve Stříbře, kde čekal zbytek trabanťácký rodiny z našeho klubu. My jsme fakt fajnová parta. V koloně asi 15 vozidel jsme jeli na zříceninu hradu Gutštejn, odkud jsme pokračovali do cíle, tím byla Horní Bříza. Na Sokolovně jsme pak uspořádali výstavu, kam dorazili i další členové klubu, kteří se nemohli zúčastnit cesty ze Stříbra. Ještě ten den jsem v restauraci Český lev, neboli v „zatáčce“, uspořádal promítání fotek s vyprávěním. Ještě jsem poděkoval Karlovi, že nám promítání umožnil. A od ségry a synovců jsem dostal na památku krásné malované kameny, to mi udělalo velikou radost.

Plánuješ ještě nějaké další přednášky?

Když bude zájem, tak určitě ano.

Můžu se ještě zeptat, na kolik peněz Tě celá cesta vyšla?

Všeho všudy zhruba na 20 000,- Kč za těch 14 dní.

Mockrát Ti děkuji za rozhovor a zajímavé vyprávění! Jak říká Jiří „Nedovezl jsem já Trabanta, ale on dovezl mě“, proto přeji tobě i tvému Trabantovi ještě tisíce šťastně najetých kilometrů!

Jessica Kuttová
Foto: Jiří Vachtl

Úspěšný ultramaratonec Konstantin Wiesner

Možná jste si někdy všimli běžícího člověka, zarostlého jako Forest Gump, a říkali si, kam míří. Možná dobře víte, kdo to je, protože Konstantin (Kosťa) Wiesner není v Horní Bříze a blízkém okolí neznámou postavou. Někteří se dokonce mohou pochlubit tím, že byl jejich učitelem tělocviku a občanské výchovy na naší základní škole. A možná pro některé z nás byl v té době i inspirací. Domnívám se, že po přečtení jeho knihy To (ne) dáš!, inspiruje i mnohé další.

Než se dostaneme přímo k Vašemu knižnímu debutu. Mohl byste prosím zavzpomínat na léta strávená na naší základní škole?

V hornobřízské škole jsem učil pod vedením skvělé ředitelky, paní Fenclové. Ta podporovala veškeré sportovní aktivity, které jsme tehdy s dětmi dělali, počínaje různými sportovními turnaji, závody, až po umožnění účasti naší školy na mistrovství republiky ZŠ, které jsme tenkrát vyhráli. Za dobu učitelské kariéry jsem poznal spoustu skvělých dětí, lidí, se kterými se nyní velmi rád potkávám a s mnohými z nich mám přátelský a i kamarádský vztah.

Můžete srovnat učitelskou profesi s Vašimi dalšími zaměstnáními?

Učitelská profese mi dala skvělé základy do dalších manažerských profesí a především díky ní jsem byl ve většině z nich úspěšný. Práce učitele mě naučila trpělivosti, stejně jako naslouchat potřebám jiným, umět se vžít do jejich pocitů atd. Také respektu nejen k těm nadaným a úspěšným. Jsem rád, že jsem se v posledních 5 letech dostal k práci v dětském diagnostickém ústavu, kde mohu nabyté zkušenosti z předešlých zaměstnání uplatnit.

A nyní již ke knize. Komu byste její přečtení doporučil?

Všem, kteří se neberou zas tak úplně vážně a kteří začínají aspoň malinko tušit, že tady nejsme jen kvůli hromadění peněz, majetku, kariéře.

Myšlenka na psaní Vás přepadla v průběhu účasti na Spartathlonu, poté nebo již předtím?

Cca před rokem mne díky souhře náhod a jednomu mému komentáři na Facebooku oslovila majitelka vydavatelství Grafia s nabídkou na spolupráci a vyklubala se z toho povídková kniha, která se snad bude někomu líbit.

Proč jste se vůbec do tak náročného závodu přihlásil? Na řeckých stránkách Spartathlonu jste uvedl, že Váš dědeček Konstantin Kyriakidis pocházel z okolí Athén, vedly Vás opravdu rodinné důvody?

Nebuďte moc zvědavá, vše se dozvíte v knížce...(směje se).

Pozdrav Kačce u nohou krále Leonida na snímku z rodinného alba

Dočetla jsem se že Váš osobní rekord je 197 km za 24 hodin. A 100 km jste dokázal uběhnout za 9:10 hod! Jak se to dá zvládnout?

Všechno je to o chuti a nadšení pro běh. I po cca 25 letech běhání a naběhaných víc než 150 000 km mě to naštěstí pořád strašně baví. Nevedu si tréninkové plány, nepíši si žádný běžecký deník, běhám si jen tak pro radost a občas se přihlásím na závody. Rychlost s přibývajícím věkem mizí, ale při dlouhých ultra bězích to tolik nevadí a zdraví slouží. I přes to, že to někdy i bolí, tak je pro mne běh ta nejlepší relaxace a odpočinek od běžných starostí a problémů. Samozřejmě to chce taky i trošku vůle a ochoty jít nadoraz.

V roce 2018 jste skončil na 84. místě s časem 32:44:08 a jste zmiňován jako nejstarší český účastník. Víte, kolik jste měl soupeřů? Potřebuje člověk k takovému závodu dozrát?

Spartathlon se řadí k nejtěžším ultra běžeckým závodům na světě a měří 246 km. Účast na něm představuje roky příprav. Musel jsem zaběhnout limit 180 km/24 hod. A poté čekat, zda budu vylosován. Povedlo se, stejně jako samotný závod, kde z 400 startujících doběhlo v roce 2018 do cíle ve Spartě 240 běžců V celkovém pořadí jsem se umístil, myslím, na 86. místě a ve své věkové kategorii na 16. Ale opravdu to přesně nevím, šlo mi o to závod o délce 246 km uběhnout za limit 36 hod. A to se povedlo.

Když se vrátím k Vaší původní profesi, doporučil byste dnešním náctiletým běh jako optimální aktivitu?

Lehký relaxační, nebo chcete-li uvolňující běh, či doplněk k jiným sportům, určitě. Ale na běhy nebo závody delší než 10 km mají ještě času dost. Myslím, že v tomto věku je důležitější rozvíjet rychlost a všestrannost, která se v pozdějším,

Po doběhu do Sparty s manželkou Šárkou na snímku z rodinného alba

pokročilejším věku bude hodit a možná i pomůže k udržení zdraví.

Poslední otázku mám na Vás jako organizátora Barokomaratonu v Plasích. Vydání našeho časopisu vychází až po jeho konání. Jak ovlivnila akci současná epidemiologická opatření?

Okolo 20 účastníků z celkových 760 přihlášených nás požádalo, zda by nemohli z důvodů obav z nákazy přesunout startovné na příští rok. S pochopením jsme jim vyhověli a i bez nich jsme si všichni užili krásný pohodový den bez nadměrného strašení a obav z nákazy.

Děkuji za rozhovor a věřím, že se opět potkáme nejpozději na Barokomaratonu 2021.

Markéta Vodičková

Akční předplatné jízdného v Plzeňském kraji

Konečně existuje sleva i pro dospělé cestující.

Cestující v Plzeňském kraji mohou využívat mnoha zvýhodnění v rámci přepravy autobusy, vlaky či plzeňskou MHD. Pro běžné občany, kteří ale už nestudují, jsou zdraví a do důchodu mají ještě daleko, většinou žádné slevy nikdo nenabízí.

Aby se ještě více podpořilo cestování veřejnou dopravou, nabízí POVED (Plzeňský organizátor veřejné dopravy) akční předplatné, které je určené dospělým cestujícím, kteří jinak nemají nárok na žádnou slevu. Ušetřit lze ve vnějších zónách, a to až 20 % z ceny. Akční předplatné se vyplatí i v případě, že cestující nejezdí každý den.

„Cestující ušetří v rámci jedné zóny při předplatném na 30 dní 60 Kč. Například pokud cestující jezdí z Kladrub do Stříbra a koupí si předplatné pro zónu 123 nejpozději tři dny před začátkem jeho platnosti, zaplatí na 30 dní 280 Kč místo 340 Kč.“ uvádí Martin Fencl, dopravní a marketingový specialista z POVED. Akční předplatné je možné využívat v celém Plzeňském kraji, ve všech zónách IDPK (Integrované dopravy Plzeňského kraje), včetně těch přeshraničních. Neplatí ale přímo v Plzni. Cestující pro jízdu do Plzně mohou využít zlevněného předplatného pro vnější zónu, v samotné Plzni pak ale už zaplatí běžnou cenu.

V praxi to znamená, že pokud bude chtít cestující cestovat v Plzeňském kraji, a to včetně Plzně, např. 3 týdny na předplatné, aby si nemusel nikde kupovat žádné jednotlivé jízdenky, tak si zakoupí akční předplatné na dané 3 týdny, tedy např. od 1. 9. do 21. 9. 2020 a k tomu si dokoupí běžné předplatné na jízdy po Plzni. Cestující pak může dané tři týdny cestovat pouze na jednu jízdenku (kartu) a navíc ušetří. Vše lze jednoduše naklikat v e-shopu nebo za pomoci odborníka nakoupit v prodejních místech Plzeňské karty.

Cestovat za zlevněné jízdné lze jeden den nebo i celý rok. Akční předplatné je vždy svázané s Plzeňskou kartou a je nutné mít ho dobité vždy alespoň tři dny před požadovaným termínem. Je možné ho zakoupit online přes e-shop Plzeňské karty, na prodejních místech Plzeňské karty nebo v bankomatech České spořitelny. Více informací na www.idpk.cz/cz/akcni-predplatne

Komunitní plánování podpoří rozvoj sociálních služeb na severním Plzeňsku

Snad každý se setkal se životní situací, kterou člověk již sám nemůže zvládnout a potřebuje s jejím řešením pomoci. Může se jednat o seniora, který nezvládá péči o domácnost, maminku, která potřebuje pomoc s péčí o své dítě se zdravotním postižením, nebo rodinu, která se díky neznalosti, případně díky svým chybným rozhodnutím dostala do finančních problémů a hrozí jí ztráta bydlení. A jistě by se našla řada dalších případů. Většinou tyto složité příběhy známe jen ze svého okolí. I když si to nyní možná ani řada z nás nepřipouští, do těchto a podobných situací se může dostat kdokoliv. Pro každého je tedy důležité, aby měl jistotu, že v tíživé životní situaci nalezne účinnou a odbornou pomoc, a to především v podobě dobře nastavených, dostupných a efektivně fungujících služeb. Správné nastaveni těchto služeb nemusí být a není pouze záležitostí pracovníků úřadu či zastupitelů Vaší obce. Všichni mají možnost do tohoto procesu zasahovat a to především prostřednictvím komunitního plánovaní.

Komunitní plánování dává občanům možnost aktivně se zapojit do rozhodování o tom, kterými sociálními službami bude dané území vyplněno. Cílem komunitního plánování sociálních služeb na severním Plzeňsku je tedy nastavení sítě služeb tak, aby vycházela ze skutečných potřeb obyvatel z obcí v okolí Nýřan, Třemošné, Města Touškova a Všerub. Jde tedy nejen o zjišťování toho, co obyvatele obcí těchto regionů trápí, jaké služby jim scházejí, jaké jsou v současné podobě nedostatečné, ale cílem je také navrhovat reálná a konkrétní řešeni daných problémů.

Jak se můžete zapojit? Své názory a nápady na kvalitu života a sociální problematiku můžete vyjádřit prostřednictvím ankety, která je k dispozici na webových stránkách města Nýřany (www.nyrany.cz – klikněte na rubriku město/sociální služby/anketa pro veřejnost). Kdykoliv se také můžete se svými podněty či dotazy obrátit na kontaktní osobu (Bc. Marie Hrečínová Prodanová, tel: 733 210 315, e-mail: marie.hp@cpkp.cz) z Centra pro komunitní práci západní Čechy, která proces komunitního plánování v průběhu let 2020 – 2022 koordinuje.

Projekt „Realizace komunitního plánování sociálních služeb na Nýřansku“ je realizován za finanční podpory ESF a státního rozpočtu v rámci Operačního programu Zaměstnanost. Děkujeme vám, že pomáháte rozvíjet sociální služby v regionu, kde žijete.

Realizační tým, CpKP ZČ Plzeň

Historie budovy 1. Mateřské školy Horní Bříza, Tř. 1. máje 56

Jsou domy a budovy, které v naší paměti zanechají svůj nesmazatelný otisk. To proto, že jsou nebo byly s naším životem úzce propojeny. Mezi ně patří určitě také školy a školky, do kterých jsme chodili v čase svého dětství a dospívání. Takovou je bezesporu i bývalá škola a současná škola mateřská „V zatáčce“. Má bohatou minulost, vždyť zde stojí už rovných 130 let.

Historicky první školou v Horní Bříze však nebyla. První školní budovou byl překvapivě hostinec, a to „U Zahradků“ ve Staré vsi čp. 47. Školní vyučování tam začalo pro 56 žáků 8. ledna 1889.

V hostinci si obec pronajala 1 místnost pro třídu a 2 místnosti pro učitele. Provoz hostince se přestěhoval přes úzký dvorek do vedlejšího stavení čp. 90. Toto sousedství se však brzy ukázalo nevhodné. V době masopustu a o pouti musela třída školu uvolnit na pořádání tanečních zábav. Bývaly problémy s úklidem a žáci často měli volno a zůstávali doma. Samotná místnost byla pro tak velký počet dětí prostorově nevyhovující.

Proto se zasedání místní školní rady 28. března 1889 rozhodlo postavit novou školu.

Výstavba začala v dubnu 1890 na nově zakoupené parcele podle plánů Ing. Antonína Mullera z Plzně. Cihly byly vyráběny v místní cihelně: 1000 ks za 11 zlatých. Truhlářské práce provedl Antonín Vágner z Plas za 666 zlatých. Původní rozpočet byl zhruba o 1.500 zlatých překročen. Stavba si vyžádala 11. 948 zlatých a 74 krejcarů.

Pro odpor některých daňových poplatníků k přirážce k dani si obec musela na stavbu vypůjčit finanční prostředky u Spořitelny královského města Plzně se splatností do 40 let.

V roce 1893 pak obec obdržela 500 zlatých jako státní subvenci. Dne 9. listopadu 1890 byla škola za velké slávy vysvěcena a 10. listopadu se začalo vyučovat.

1. ledna 1894 se stává škola dvojtřídní a navštěvuje ji 96 žáků.

Obec školu všemožně podporovala. Zřídila na protějším pozemku ovocnou školku, osvobodila děti od školních poplatků, od roku 1905 platila školní rada převážné většině chudých žáků všechny pomůcky. Ve školním roce 1912/13, kdy počet žáků vzrostl na 167, byla otevřena 3. třída. Služební byt pro učitele v budově začal být využíván jako učebna, a proto bylo rozhodnuto postavit pro řídícího učitele naproti škole na místě školní ovocné školky vilový domek čp. 104.

Během 1. světové války se učitelé často střídali a měli mnoho povinností. Také děti musely z nařízení rakouských úřadů vykonávat různé činnosti, např. vybírat peníze a šatstvo ve prospěch Červeného kříže, sbírat kovy i byliny, dívky zhotovovaly prádlo pro vojsko.

Ze školní knihovny byl vyřazen pro nedostatečný vlastenecký obsah Jirásek a jiné tituly. Učebnice českého jazyka a čítanky byly změněny a nové se nedostávaly. Byl nedostatek psacích potřeb. Zoufale se šetřilo uhlím, vytápění školy bylo povoleno jen od listopadu do konce března a za velkých mrazů se vyučování omezovalo.

Děti trpěly hladem a nedostatkem šatstva. V roce 1918 byla zřízena školní válečná kuchyně pro chudé žáky. Její provoz byl hrazen z darů místních občanů a továrny a ukončen byl po dvou letech. Od roku 1920 byly všem žákům poskytovány učební pomůcky zdarma a značné částky byly věnovány na doplnění školní knihovny a na různé výlety.

Po ukončení 1. světové války postupně přibývá žactva. Ve školním roce 1920/1921 počet žáků kulminuje, ve škole se učí 208 žáků. Budova školy přestává kapacitně vyhovovat, i když z ní byla v roce 1923 přeložena obecní knihovna do obecního domu čp. 80.

Dubnové zasedání místní školní rady roku 1927 se nedostatečnými prostorovými podmínkami školy zabývalo. Namísto rozšíření školní budovy bylo rozhodnuto o podání žádosti ke zřízení měšťanské školy a o postavení nové účelnější budovy pro školu obecnou i měšťanskou. Podaná žádost o zřízení měšťanské školy byla nejprve Zemskou školní radou pro neutěšený stav zemských financí zamítnuta. Místní školní rada byla však současně vyzvána k provedení přípravných prací pro stavbu nové budovy pro školu obecnou.

Po opakované žádosti v prosinci 1928 Okresní školní výbor v zásadě povoluje otevření měšťanské školy smíšené v Horní Bříze s podmínkou, že do ní budou přijímány i dítky z okolních obcí. Na žádost místní školské rady Kancelář prezidenta republiky v září 1930 oznámila, že prezident republiky svolil, aby nová školní budova pro školu obecnou a měšťanskou nesla název Masarykova škola.

Po zahájení výuky v Masarykově škole v roce 1931 byly v budově „staré školy“ z původních tříd zřízeny v přízemí místnost pro ochranu matek a dětí, knihovna s čítárnou a Kampelička s čekárnou, v patře dva nájemní byty, z nichž jeden byl určen pro ředitele školy.

Výnosem Zemské školní rady z 10. ledna 1940 bylo povoleno zřídit Mateřskou školu v Horní Bříze jako součást Masarykovy školy, a proto byla její pracovna se šatnou umístěna v suterénu obecné školy, projektem původně určeném pro sprchy.

„Stará škola“ byla adaptována několikrát. Poprvé v roce 1940 Společností stavitelů v Plzni nákladem 79. 000 Kč. Tehdy byla polovina části budovy Masarykovy školy zabrána na zotavovnu Hitlerjugend a mateřská škola musela prostory obecné školy uvolnit. Pro její činnost byly vyčleněny prostory obecní knihovny a čítárny v adaptované staré škole, a to až do května 1945, kdy se vrací zpět do obecné školy. Poté v roce 1948 stavitelem Fr. Neubauerem ze Třemošné za částku 212. 000 Kčs.

Stávající podobu získala budova 1. Mateřské školy – ves podle plánů architekta Vlastimila Kosa ze Třemošné v roce 1987. Přístavba a generální rekonstrukce původní budovy byla provedena v akci „Z“ ze sdružených finančních prostředků Místního národního výboru Horní Bříza, ZKZ H. Bříza, JZD Žilov, k. p. Škoda a Potravin Plzeň za 2. 358. 000 Kčs.

Stavební práce byly zahájeny v září 1984. Nová přístavba byla předána do užívání v dubnu 1987 a rekonstrukce původní budovy pak na jaře 1988. Na přístavbě a rekonstrukci bylo odpracováno téměř 7 000 brigádnických hodin zdarma. Mechanizaci poskytly ZKZ H. Bříza a JZD Žilov.

Ladislav Čása, kronikář města

Prameny: Kronika Obecné školy v Horní Bříze, Školní kronika Mateřské školy v H. Bříze, Archiv hospodářsko-správního odboru MěÚ H. Bříza

Kultura v Horní Bříze

www.kulturahob.cz

Nejbližší plánované akce spolku Kultura v Horní Bříze

- neděle 6. prosince 2020 od 17:00 koncert DUO Jamaha (KD Klub)
- úterý 2. února 2021 od 19:00 Zdeněk Izer na plný coole! (KD Klub)

Změny programu vyhrazeny. Akce organizuje spolek Kultura v Horní Bříze , www.kulturahob.cz

Změna distribuce Hornobřízského zpravodaje

Od čísla 1/2020 přestane město zpravodaj distribuovat do schránek. Zpravodaj bude volně k vyzvednutí na níže uvedených výdejních místech až do rozebrání celého nákladu:

Radnice města Horní Bříza • restaurace Český lev
nákupní centrum COOP • restaurace v kulturním domě Klub

Informace pro autory

Vážení přispěvatelé. Vážíme si Vaší činnosti a rádi bychom, aby příspěvky v Hornobřízském zpravodaji vycházely co nejkvalitnější. Proto prosíme, abyste věnovali pozornost těmto základním informacím:

- Maximální rozsah jednotlivých příspěvků je cca 4700 znaků včetně mezer (v programu MS Word snadno zjistíte kliknutím na záložku Revize a ikonu Počet slov). V případě delšího příspěvku je zapotřebí rozsah článku konzultovat s redakcí. Pokud přidáváte obrázky, je třeba text adekvátně zestručnit.

- Nezbytné je uvést název článku a jméno autora (autorů), bez titulů. Pokud autor píše článek jako zástupce nějaké organizace nebo spolku, je potřeba tuto skutečnost uvést.

- Texty dodávejte ideálně ve formátu .doc/.docx. Text netřeba formátovat.

- Obrazové přílohy nevkládejte přímo do textu, ale zasílejte zvlášť jako soubory ".tif" nebo ".jpg". Minimální rozlišení obrázků by mělo být alespoň 800 x 600 pixelů, raději však více. Grafy a tabulky zasílejte ve formátech „.xls" nebo „.xlsx". Pokud je nezbytné dodržet správné rozmístění obrázků vzhledem k textu, obrázky očíslujte a v textu vyznačte, kam si přejete obrázek vložit. K obrázkům je vhodné připojit krátkou popisku. Nezbytností je uvedení autora či zdroje obrázku. Soubory větší než 10 MB je vhodnější posílat přes Úschovnu.

- Pokud citujete z cizího díla, pak je třeba dílo správně citovat. Vždy se uvádí jméno autora, datace díla a stránkování. U archivních pramenů či nevydaných děl též místo uložení a případná signatura. Správné citace lze dohledat např. na www.citace.com.

- Články vždy dodávejte nejpozději do termínu uzávěrky. Texty došlé po tomto termínu už nemusejí být do aktuálně připravovaného čísla zařazeny.

- Vždy uvádějte funkční mailový nebo alespoň telefonní kontakt na svou osobu pro případ, že by bylo zapotřebí konzultovat s Vámi před tiskem rozvržení obrázků, grafiku či případné nejasnosti v textu.

Uzávěrka příštího čísla Hornobřízského zpravodaje je stanovena na 10. prosince 2020.

Děkujeme za porozumění a těšíme se na Vaše příspěvky.

Vaše redakce HBZ

Fotky Horní Břízy

Ukažte Horní Břízu v tom nejlepším světle!

Stačí nahrát fotku s hashtagem #HorniBriza, my ty nejlepší repostneme a zveřejníme v HB zpravodaji.

@fotkyhornibrizy

